

Μια γνωριμία με τη διαταραχή οργασμού

Βεγουνδάκη Γαρυφαλλιά

Ειδικευόμενη γενική ιατρικής Π.Γ.Ν.Θ.

ΑΧΕΠΑ

Διαταραχή οργασμού(1)

- **Α ν ο ρ γ α σ μ ί α**: α π ο υ σ ί α
ο ρ γ α σ μ ο ύ - δ ε ν
χ ρ η σ ι μ ο π ο ι ε ί τ α ι

- **Δ υ σ κ**
ε π ί τ ε

η σ ή f

Διαταραχή

οργασμού

γυναικών (2)-DSM5

- A. Τουλάχιστον 2 από τα παρακάτω συμπτώματα, τα οποία πρέπει να έχουν διάρκεια τουλάχιστον 6 μήνες και να συμβαίνουν σε όλες ή σχεδόν όλες (75%) τις περιστάσεις σεξουαλικής δραστηριότητας
- 1) Σημαντικά μειωμένη συχνότητα ή σημαντική δυσκολία ή απουσία οργασμού
 - 2) Σημαντικά μειωμένη ένταση της αίσθησης οργασμού
- B. Το πρόβλημα προκαλεί σημαντική δυσφορία ή δυσλειτουργία
- Γ. Η σεξουαλική διαταραχή δεν προκαλείται εξ' ολοκλήρου από κάποια άλλη διαταραχή που ανήκει στον άξονα I (εκτός από σεξουαλική δυσλειτουργία) και δεν οφείλεται αποκλειστικά σε παθολογικά αίτια ούτε είναι αποτέλεσμα δράσης κάποιας ουσίας (τοξικής ή φαρμακευτικής).

Διαταραχή οργασμού ανδρών(3)

■ Στους άνδρες, σχετίζεται περισσότερο με διαταραχές εκσπερμάτισης.

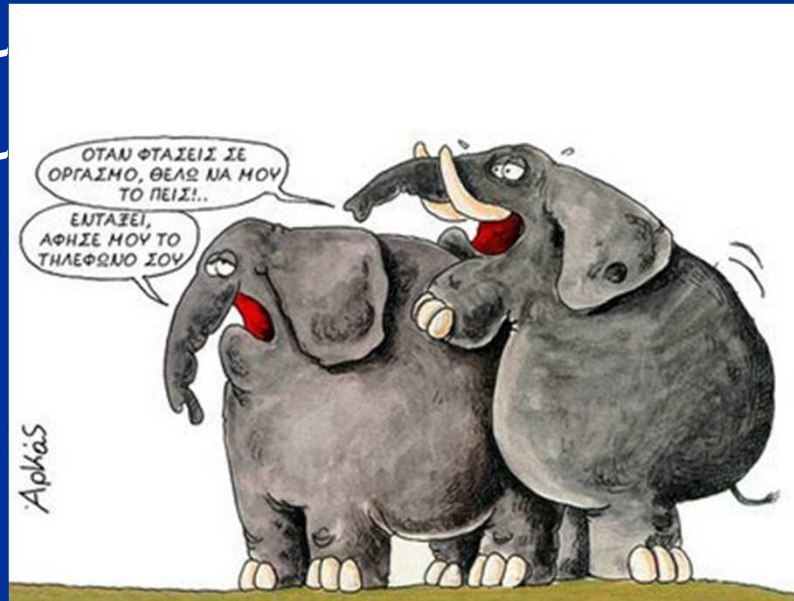
■ Καθυστέρηση οργασμού, μείωση ή απουσία ευχαρίστησης, Post Orgasmic Illness Syndrome

■ Η πιο σοβαρή κλινική εκδήλωση της καθυστέρημένης

Τύποι διαταραχής οργασμού

- γενικευμένη vs περιστασιακή
- ισόβια vs επίκτητη
- πρωτογενής vs δευτερογενής

Επιδημιολογία ανοργασμίας (1)

- Προβλήματα οργασμού τα πρώτα ή δεύτερα σε f σεξ. προβλήματα που αναφέρουν οι γυναίκες
- Είναι πιο διαδεδομένη στις νεότερες και με λιγότερη εμπειρία (σεξ.) γυναίκες
- Η πρωτοπαθής ανευρίσκεται στο 5-10% των γυναικών και είναι λιγότερο συχνή από την δευτεροπαθή.

- ❖ Jonson SD, Pheleps DL, Cottler LB. The association of sexual dysfunction and substance use among community epidemiological sample. Arch Sex Behav. 2004;33:55-63
- ❖ Najafabady MT, Salmani Z, Abedi P. Prevalence and related factors for anorgasmia among reproductive aged women in Hesarak. IranCLINICS 2011;66(1):83-86. DOI:10.1590/S1807-59322011000100015

Επιδημιολογία διαταραχής οργασμού (2)

- Σε πρόσφατες μελέτες
επιπολασμού με εθνικά
αντιπροσωπευτικά
δείγματα, ο
επιπολασμός
κυμαίνεται από 3.5% έως 35%.
(Graham, 2009)

- Υψηλότερο επιπολασμό
στην ΝΑ Ασία (41.2%) και

Sexual problems and distress by age

1,056 Swedish women

Öberg et al., IJIR 2004

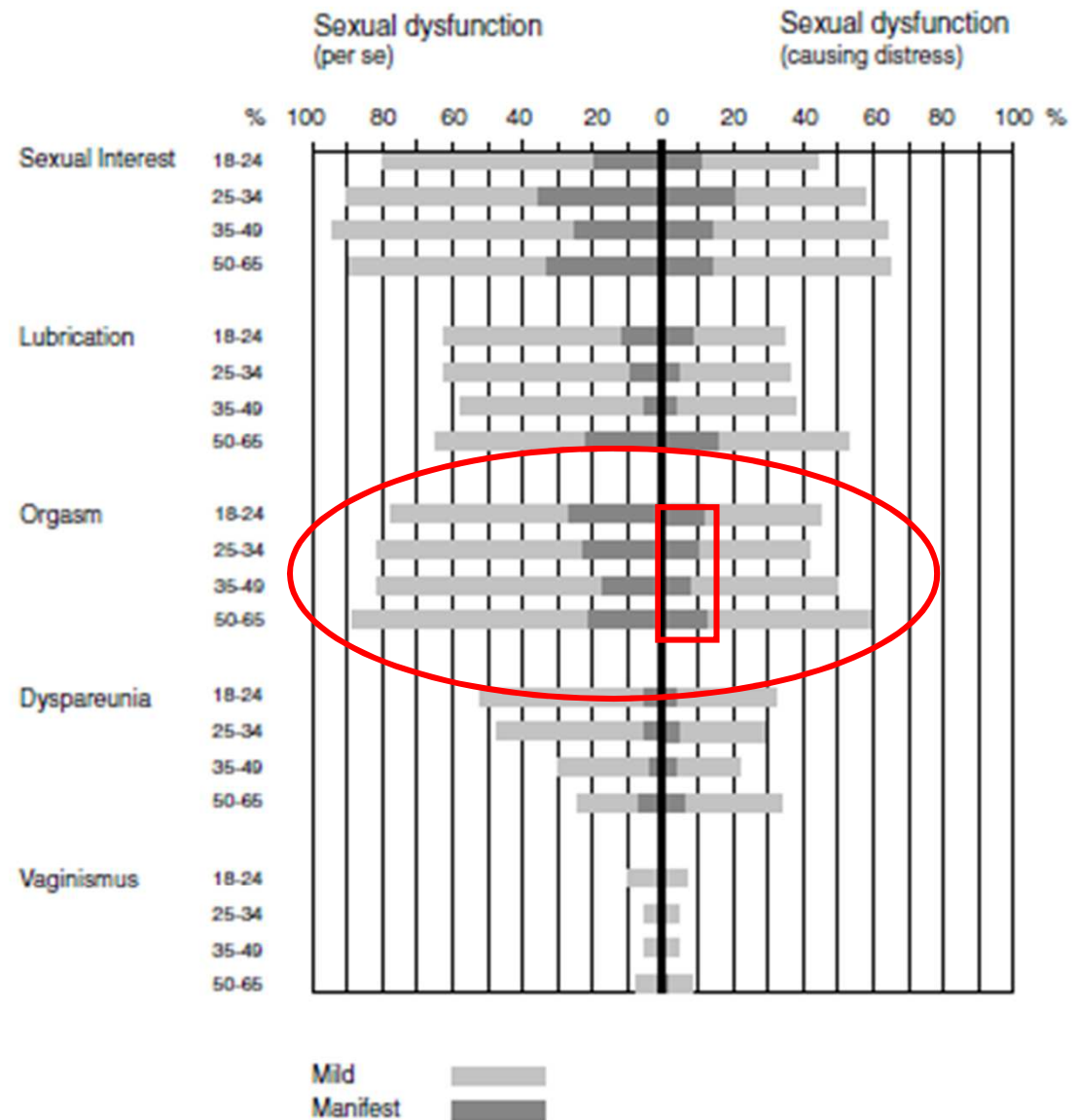

Figure 1 Prevalence of sexual dysfunctions by age-cohorts. A category (left half of diagram) and B category (right half of diagram) in Swedish women aged 18–65 y and sexually active during the 12 months prior to investigation.

Αίτια διαταραχής οργασμού

- Ιατρικά: Καρδιαγγειακές νόσοι, ΣΔ, MS, ενδοκρινοπάθειες...
- Βιολογικά: γονίδια, νευρικό & μυοσιελετικό σύστημα...
- Κοινωνικό-ψυχολογικά: ηλικία, εκπαίδευση, κοινωνική τάξη, πολιτισμικό υπόβαθρο, θρήσκευμα...
- Φάρμακα-ουσίες: SSRI, β-αναστολείς, αλκοόλ, ναρκοτικά, αντιψυχωσικά...

Πιθανά ψυχογενή αίτια προβλήματος οργασμού

- Μάθηση (Both et al, 2008, 2009)
- Ένταση και ποιότητα ερεθισμάτων και προσοχή (Laan et al., 2008)
- Πλαίσιο:
 - Έλλειψη εμπιστοσύνης και ασφάλειας
 - Φόβος να αφεθεί (10%?; Kinsey, 1953)

Επιδράσεις διαταραχής οργασμού

- Σημαντική επίδραση:
 - στη σεξουαλική ικανοποίηση
 - και στην ψυχολογική υγεία

Πόσο επηρεάζει το σεξ;

- Η διαταραχή οργασμού συχνά οδηγεί σε μείωση της επιθυμίας και της χαράς του σεξ και της αυτό-εκτίμησης οδηγώντας σε αισθήματα αποτυχίας και ντροπής.
 - Η αντίληψη μη ικανοποίησης του συντρόφου μειώνει την ποιότητα ζωής.
- ✓ Ventegodt S. (1998) Sex and the quality of life in Denmark. *Arch. Sex. Behav.* 27(3), 295–307.
 - ✓ Struck P, Ventegodt S. Clinical holistic medicine: teaching orgasm for females with chronic anorgasmia using the Betty Dodson method. *scientificWorldJournal*. 2008 Sep 21;8:883–95. doi: 10.1100/tsw.2008.116.

Πόσο σημαντικός είναι ο οργασμός

- Οι πιο ευχάριστες σεξουαλικές εμπειρίες είναι αυτές στις οποίες νιώθουν να συνδέονται με κάποιον, και δεν οφείλονται αποκλειστικά στον οργασμό ¹
- Το 85% των γυναικών που αναφέρουν πρόβλημα οργασμού, δηλώνουν ικανοποιημένες σεξουαλικά ²

1. Bridges et al J Counseling and Development 2004; 82 (2): 158-166
2. Frank, New England Journal of Medicine, 1978; 299, 111–115.

Σας ευχαριστώ για την
προσοχή σας!!!

